

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 31 sierpnia 1921 r.
sygn. akt R 516/21**

Aby zapewnić skuteczność zapaść mającego orzeczenia wobec późniejszych wpisów hipotecznych uzasadnione jest uczynienie w księdze hipotecznej wzmianki o toczącym się postępowaniem o uzgodnienie treści księgi z rzeczywistym stanem prawnym.

Sąd Najwyższy pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dra Mendelsburga, a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Barańskiego i dra Dbałowskiego, jako sędziów, w sprawie Jana Piecha i Jędrzeja Piecha w Dobczycach, powodów, zastąpionych przez adw. dra Sygiericza, przeciw Piotrowi Piechowi i małoletnim Janowi i Stanisławowi Piechom działającym przez ojca Piotra Piecha w Dobczycach, pozwanym, zastąpionym przez adw. dra Waldmana, o własność i.t.d., na rekurs rewizyjny powodów od uchwały Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu rekursowego z dnia 9 maja 1921 r., sygn. akt R IV 30/21 którą uchwałę Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 8 kwietnia 1921 r., sygn. akt Cg XI b 785/21, na rekurs pozwanych zmienioną, powziął następującą uchwałę:

- 1) uwzględniając rekurs zmienia się zaczepioną uchwałę w ten sposób, iż przywraca się do mocy prawnej uchwałę pierwszego sędziego,
- 2) powodom przyznaje się koszty rekursu rewizyjnego w kwocie 500 marek polskich, które im pozwani w dniach czternastu, pod rygorem egzekucji zapłacić mają.

Uzasadnienie

W sporze niniejszym dążą powodowie do uzgodnienia stanu hipotecznego kilku realności ze stanem faktycznym na podstawie działu fizycznego, który w 1911 r. między nimi a pozwanymi miał nastąpić. W tym celu domagali się powodowie adnotacji skargi w księdze gruntowej. Adnotacja taka jest uzasadniona, wprowadzenie ze stanowiska § 70 ustawy hipotecznej¹, na który powodowie błędnie się powołują, lecz ze stanowiska § 20 pkt b ustawy hipotecznej (por. także §§ 1 i 6 ustawy

¹ Ustawa z dnia 25 lipca 1871 r. dotycząca się zaprowadzenia powszechnej ustawy o księgach gruntowych, Dz.U.P. 1871 poz. 95.

o sprostowaniu ksiąg gruntowych z 11 grudnia 1906 r.²⁾, aby zapewnić skuteczność zapaść mającego wyroku wobec późniejszych wpisów hipotecznych.

Dlatego należało zaczepioną, uchwałę zmienioną, i orzec jak wyżej.

Orzeczenie o kosztach rekursu rewizyjnego polega na §§ 41 i 50 k.p.c.³⁾

[Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych z 11 grudnia 1906: § 1, § 6. Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (austr. k.p.c.): § 41, § 50, Ustawa hipoteczna z dnia 25 lipca 1871 r. (u.h.): § 20, § 70.]

²⁾ Ustawa z dnia 11 grudnia 1906 r. o sprostowaniu ksiąg gruntowych, Dz.U.P. 1906 nr 246.

³⁾ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.